

Incipit prologus beati ieronimi In libros regum.

Uiginti et duas litteras esse apud hebreos. scriptorumque lingua et calceorum testatur que hebrece magna ex parte confirmis est. Nam et ipsi viginti duo elementa habent eodem sono si diuersis caracteribus. Samaritani etiam petateuiz moysi totidem litteris scriptit. figuris tamen et apicibus discrete patet. Certumque est esdras scribam legemque doctoris post captam iherosolimam et instauracionem templi sub orobabel alias litteras reperisse quibus nunc utimur cum ad illud usque tempus idem samaritani et hebreorum characteres fuerint. In libro quoque numerorum hec eadem supputacio sub leuiticum ac sacerdotum censu mystice ostenditur et nomen domini tetragramaton in quibusdam grecis voluminibus usque hodie antiquis expressum litteris inuenimus. Sed et psalmi tricesimus sextus et centesimus decimus et centesimus undecimus et centesimus decimus octauus et centesimus quadragessimus quartus. quod quod diuerso scribitur metro. tamen eiusdem numeri texuntur alphabeto. Et iheremie lamentaciones et oratio eius salomonis que in fine puerbia ab eo loco in quo ait. Mulierem forte quis inueniet eiusdem alphabetis vel icisionibus supputant. Porro quicunque littere duplices apud hebreos sunt. caph. me. nun. p. he. sade. Alii etiam scribunt per has principia medietatesque verborum aliter fines. Vnde et quicunque a plerisque libri duplices est

manent samuel. malachym. dabitur. pamm. esdras. iheremias cum cy noth. id est lamentacionibus suis. Quomodo igitur viginti duo elementa sunt. per que scribimus hebraice omne quod loquimur et eorum incisionis vox humana prehenditur ita viginti duo volumina supputantur quibus quicunque litteras et exordium in dei doctrina tenet adhuc et laudes viri iustiteri dicitur infantia. Primum apud eos litter vocatur bresith que nos generis dicimus. Secundum ellesmoth que exordium appellatur. Tercius vageci id est leuiticus. Quartus vageda ter que numerum vocamus. Quintus elleaddabarim que deuteronomium prenotatur. Hi sunt quicunque libri moysi quos proprie thorath id est legem appellatur. Secundum prophetarum ordinem faciunt et incipiunt a ihesu filio naue qui apud illos iosue bennun dicitur. Deinde scribuntur sopthim id est iudicium liberum et in eundem compingunt euth que in diebus iudicium facta eius narratur historia. Tercius sequitur samuel que nos regnum primum et secundum dicimus. Quartus malachim id est regum que tertio et quarto regnorum volumine continetur. Meliusque est multo malachi id est regum quam malacoth id est regnorum dicere. Non enim multum gentium describit regna sed vni israelitici populi qui tribus duodecim continet. Quintus est ysaias. Sextus iheremias. Septimus ezechiel. Octauus liber duodecim prophetarum que apud illos vocatur tharestra. Tercius ordo agiographa possidet. Et primus liber incipit ab iob. Secundus a dauid que quicunque incisionibus et

uno psalmodi volumine opten
dunt. **Tertius** est salomō. tres libros
hīs puerbia. q̄ illi parolas id ē
massoth appellat. **Quartus** eccl̄astē
id ē coeleth. **Quintus** est canticū cā
ticorū. quē titulo syrasrim p̄no
tant. **Sextus** est daniel. **Septimus** da
breiamn id ē v̄ba diez: q̄d signi
ficanti cronicon tōci diuine hi
storie possumus appellare q̄ liber
apud nos paralipomenon p̄mus
et sc̄ds inscribit. **Octauus** esdr̄s
q̄ et ipsi similē ap̄d grecos a lati
nos in duos libros diuisus ē. **No
nus** iester. Atq̄ ita sūt p̄ter ve
teris legis libri viginti duo id est
moysi q̄nq̄ a p̄phaz odo: agio
graphoz nouē. Quāq̄ nōnulli
ruth a cinoth inter agiographa
scriptiēt a hos libros i suo putēt
numero supputādos: ac p̄ hoc eē
p̄sce legis libros viginti quatuor q̄s
s̄b nūero viginti quatuor semorū apo
calips̄ ioh̄is iducit. adorātes ag
nū a coronas suas p̄stratis vul
tib⁹ offerentes: stantib⁹ corā q̄tu
or aīalib⁹ oculatis aīe a retro id ē
in p̄teritū a in futurū respiciētib⁹
et indefessa voce clamātib⁹. s̄c̄d⁹
sanct⁹. sanct⁹. dñs dē oīpotens
qui erat a q̄ est et q̄ venturus est
Hic p̄log⁹ scripturaz q̄si galeatū
p̄ncipiū: oībus libris quos de he
breo vertim⁹ in latinū uenire p̄t
vt scire valeam⁹ quicqd ex hos
est: inter apocrapha eē ponendū
Igit sapiā q̄ vulgo salomōis i
scribit et ihesu filiū sirach liber et
indich a thobias a pastor nō sūt
i canone. **Machabeoz** p̄mū libz
hebraicū reperi. **Sc̄ds** grec⁹ ē q̄d
ex ipsa phrasi p̄bari potest. **Quo**

cū ita se habeāt: obsecro te lector.
ne laborem meū reprehensionē esti
mes aīquoz. **In** tēplo dei offert
vn⁹ quisq̄ q̄d potest. **Alij** aurū a
argentū a lapides preciosos. alij
bissum a purpurā a coctū offerē
et iacindū. **Nobiscū** bene agitur
si obtulerim⁹ pelles a capraū pi
los. **Et** tamen apl⁹s cōtēptibilio
ra n̄ra magis necessaria iudicat.
Vnde a tota illa tabernaculi pul
chritudo et p̄ singulas sp̄s eccl̄ie
p̄ntis futureq̄ distīctō pellibus
tegitur a cilicis: ardoremq̄ solis
a iniuriā imbrū: ea q̄ viliora sūt
ph̄lēt. **Lege** ergo p̄mū samuel
et malachim meum. **Meum** inq̄
meū. **Quicqd** em̄ crebrius verē
do a emendando sollicitus et di
dicim⁹ a tenem⁹: nostrū ē. **Et** cū
intellereris q̄d aīa nesciebas v̄l
int̄pretē me estimato si grat⁹ es
v̄l parafrasten si igrat⁹: quāq̄
m̄hi omnino cōsci⁹ nō sim mu
tasse me quippiam de hebraica ve
ritate. **Certe** si incredulus es: le
ge grecos codices et latinos et
confer cum hīs opusculis que
nuper emendauimus a vbiq̄
discrepare inter se videris: inter
roga quemlib⁹ hebreorū cū ma
gis ac comodare debeas fidem a
si nostra firmauerit puto q̄ eū n̄
estimes coniectorem et in eodem
loco mecum similiter diuinarit.
Sed et vos famulas xp̄i rogo q̄
domini discuntētes preciosissima
fidei mitra vngitis caput. que ne
quāq̄ saluatorem queritis in se
pulchro. quibus iam ad patrē
christus ascendit vt contra latrā
tes canes qui aduersū me rabido

et dicitur aīa nesciebas
et in eo se dicitur aīa nesciebas
et dicitur aīa nesciebas
et dicitur aīa nesciebas
et dicitur aīa nesciebas
et dicitur aīa nesciebas
et dicitur aīa nesciebas
et dicitur aīa nesciebas
et dicitur aīa nesciebas
et dicitur aīa nesciebas
et dicitur aīa nesciebas

Epistola p̄log⁹ scripturaz
ep̄m p̄mū

Hic p̄log⁹ scripturaz
p̄ncipiū: oībus libris
quos de hebreo
vertim⁹ in latinū
uenire p̄t vt scire
valeam⁹ quicqd ex
hos est: inter apo
crapha eē ponendū

Igit sapiā q̄ vulgo
salomōis i scribit
et ihesu filiū sirach
liber et indich a
thobias a pastor
nō sūt i canone.
Machabeoz p̄mū
libz hebraicū reperi.
Sc̄ds grec⁹ ē q̄d
ex ipsa phrasi p̄bari
potest. **Quo**

ore deservit et circumit civitatem
atq; in eo se doctos arbitrant si
alijs detrahant orationum vestra
dipeos opponatis. Ego scies hu
militate mea illi sepe sentencie re
cordabor. Dixi custodia vias me
as ut non deliquam in lingua. Posui
ori meo custodia cum confisteris pec
cator aduersum me Obmutui et hu
miliatus sum et filium de bonis.

*Explicit plogus. Incipit lib
regum primus. Ca. i.*

Huit vir vnus de ra
mathaim sophim
de monte ephraim
et nomen eius helcha
na filius iherobaim
filij heli. filij thut. filij suph. eu
frater et habuit duas uxores no
me vni anna et nomen secunde fenen
na. Fueruntq; fenenne filij. ane aut
non erant liberi. Et ascendebat vir
ille de civitate sua statutis diebus
ut adoraret et sacrificaret domino ex
ercituum in silo. Erant aut ibi duo fi
lij heli omnia fines sacerdotes do
mini. Venit ergo dies et imola
uit helchana deditq; fenenne ux
ori sue et cunctis filiis eius et filiabus
partes. Anne aut dedit partem vnaz
tristis quia annam diligebat dominus aut
conduserat vuluam eius. Affligebat
q; eam emula eius et vehementer age
bat intentum ut exproberet quod dominus
pduisset vuluam eius. Sicq; fatiebat
per singulos annos cum redeunte tem
pore ascenderet ad templum domini et sic p
uocabat eam. Porro illa flebat et
non capiebat cibum. Dixit ergo ei
helchana uir suus. Anna cur fies

et quare non comedis et quare ob rem affli
git cor tuum. Numquid non ego melior ti
bi sum quam decem filij. Surrexit autem ana
postquam comederat et biberat in silo.
Et heli sacerdote sedente super sellas
ante postes domus domini cum esset ana
amaro animo orauit ad dominum
flens largiter et votum voluit dicens
domine exercituum si respiciens videris
afflictiones famule tue et recordat
mei fueris nec oblitus ancille tue
dederisq; serue tue sexum virilem da
bo eum domino omnibus diebus vite eius
et nouacula non ascendet super caput
eius. Factum est autem cum illa multipli
casset preces coram domino ut heli obse
ruaret os eius. Porro ana loqueba
tur in corde suo tamquam labia eius
mouebantur et vox penitus non audie
bat. Estimauit ergo eam heli tem
lentam dixitq; eis. Usqueq; ebria
eris. Digere paulisper vinum quod mades.
Respondens ana nequaquam inquit domine mi
serere. Nam mulier infelix nimis ego sum vi
numque et omne quod inebriare potest
non bibi sed effudi animam meam in con
spectu domini. Ne reputes ancillam tuam
quasi vnā de filiabus helial quia ex
multitudine doloris et meroris mei
locuta sum usque in presens. Tunc he
li ait ei. Vade in pace et deus israel
det tibi petitionem tuam quaz rogasti
eum. At illa dixit. Vinum inueniat
ancilla tua gratiam in oculis tuis. Et
abiit mulier in viam suam et comedit
vultusq; illius non fuit amplius in di
uersa mutati. Et surrexerunt mane
et adorauerunt coram domino reuerfiq;
fuerunt et venerunt in domum suam rama
tha. Cognouit autem helchana an
nam uxorem suam et recordat⁹ est eius
dominus. Et factum est post circulum dierum